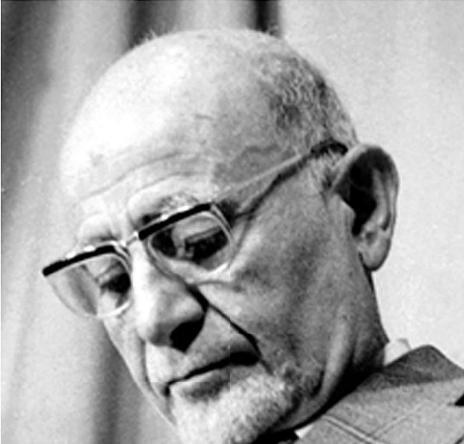

جامی که باید شکست!

FATF

است. اما این همچواری دولت بنفس با دولتمردان کشوری که عاملان شهادت سردار بوده اند، از کجا نشأت میگیرد؟

آیا زمانیکه شورای نگهبان، این دو لایحه را بنابر استدلال هایی رد کرد، دلیل دیگری برای دولت وجود داشت تا بر حمایت خویش، اصرار ورزد؟

دست کشیدن از نیرو های خودی و توسل به نیرو های غیر، با چه منطقی میتواند درست باشد؟

تجربه تاریخی جمهوری اسلامی نشان داد که عاقبت رویکرد معتمد و آمریکاپرستی ها، منجر به کشف اسنادی مبنی بر خیانت میشود؛ مانند

اسنادی که بعد از تسخیر سفارت آمریکا، علیه دولت موقت و همچنین، منتخب مردم، یعنی ایوالحسن بنی صدر پیدا شد. و البته هنوز هم برایم مبهم است که چرا کسانی که به وزیر اطلاعات،

برچسب همدستی با مثال روح الله زم را چشاندند، بعد از جلسه اولین دادگاه، تبریه شدند؟ آیا اسنادی وجود دارد که قرار است در گرداب

اخبار غرق شوند؟

علی ای حال، بلایی که قرار است بر سرمان بیاورند، ترسناک است. وقتی مجمع تشخیص هم، بعد از دو سال، با وجود همه جریانات، پرونده را مسکوت نگه داشته است تا در نهایت، حکم، همان حکم شورای نگهبان باشد، کدام فشار را متحمل میشود که از دخالت در روند رد لوایح، اجتناب میکند؟

ترسم این است که این انفعال، منجر به این شود که خمینی زمان را متحمل نوشیدن جام زهری دیگر کنیم. جام زهری که میتواند به مانند چاهی برای دور انداختن ارزش های انقلابیمان عمل کند. و شرم دارم از اینکه اینچنین قطار سرنوشتمن را جهت میبخشند و ما همچنان بر طبل سکوت میکوییم.

امهان همراهی

و بدین ترتیب، منازعه محافظه کاری دولت و انقلابی گری نهادهای امنیتی، از اوایل انقلاب، به امروز انتقال یافت.

آنچه که تلویزیون و اخبار جهان، برای توده مردم پخش می کنند، ضرورتاً همان حقیقت نیست، بلکه آن چیزی است که قرار است از آن مطلع شویم. به عبارتی، صحابان رسانه، خبرهایی را میگویند تا خبرهایی دیگر را به حاشیه ببرند. اخبار FATF و تصویب دو لایحه باقی مانده نیز، از آن دسته ار

شوند.

بالاخره بعد از چندین سال، در تاریخ ۲ اسفند ۹۸، ایران از حالت صوری تعیق، دوباره وارد لیست سیاه FATF میشود. طبق گفته وزیر اقتصاد و همچنین رئیس کل بانک مرکزی، تصمیم FATF تاثیری روی اقتصاد ایران، خصوصاً مبادلات بانکی و نرخ ارز ندارد. تحلیلگران اقتصادی نیز بر این نکته صحة میگذارند که قبل از ورود به لیست سیاه نیز، فقط مبادله غذا و دارو به صورت رسمی صورت میگرفت و طبق تصویبهای FATF، مبادله غذا و دارو قابل تحریم نیستند. اما

به برکت وجود دولتِ امتیازها، ایران ۳۹ مورد از ۴۱ دستورالعمل این سازمان را به اجرا درآورده است و صرفاً دو لایحه پالرمو و CFT باقی مانده است که باید به تصویب شورای نگهبان برسد. طبق ماده اول کتوانسیون پالرمو،

مفهوم از این کتوانسیون، ارتقای همکاری ها جهت پیشگیری و مبارزه موثرتر با جرائم سازمان یافته فرامی است. شاید همین جمله شر دوستانه در ابتدای کتوانسیون، موافقان تصویب را که حتی ناتوان از تلفظ اسم سازمان هستند، بر آن داشته است که از خوشنام ادامه آن اجتناب کنند. همچنین ماده چهار کتوانسیون پالرمو، درباره حفظ

حق حاکمیتی و تأکید بر آن است. اما استدلال های شورای نگهبان درباره ضریب ای که تصویب این کتوانسیون به حاکمیت ملی میزند، تناقض ادعای پالرمو را به تصویر میکشد. همچنین دایرۀ تعاریفی که دو لایحه پالرمو و CFT از مفاهیم تروریسم و فساد یا جرم دارند، سپاه پاسداران و نیروهای مقاومت در منطقه را شامل میشود. بدین ترتیب، ایران در صورت تصویب لوایح، به مانند سربازی خواهد بود که به دست خود، عربان از وسیله ای برای دفاع شده است. با وجود همه این مطالب و همچنین، با وجود اظهارات افرادی همچون پمپتو، مبنی بر تصویب هر چه سریعتر لوایح در ایران، دولت ایران در ۷ اسفند ۹۸، بیانیه ای را در اینباره منتشر کرد و نشان داد که همچنان بر تصویب لوایح، مصر

"نظر ما درباره تصویب شدن FATF مثبت است، اما واقعیت این است که امروزه ما بسیاری از مبادلات خارجی، پولی و مالی خود را با روش های غیرتحریمی انجام میدهیم، بانک های مهم دنیا اصلاً با ما کار نمیکنند. از این نظر، بودن یا نبودن تاثیری در FATF اقتصاد ما ندارد و اگر همه تمرکز خود را بر روی FATF بگذاریم، شاید خیلی جیزها را از دست بدهیم." رئیس کل بانک مرکزی ۲۲ بهمن ۱۳۹۸

نظریه های جامعه شناختی، دوران پسا انقلاب را دوران نزاع افرادی میدانند که در عرصه انقلاب، در یک جبهه مبارزه میکردند. بعد از انقلاب، انقلابیون به دو گروه تقسیم میشوند: گروهی که همچنان حافظ روایی انقلابی خود و به دنبال دفن نماد های رژیم سپاچ هستند و گروه دیگر، برکرات هایی که انقلاب را صرف ایزاری برای برچیدن افراد میدانند، نه شکستن شیشه ساختارها. انقلاب ایران نیز از این قائله مستثنی نیست. از همان روز های ابتدائی پس از انقلاب و با تشکیل دولتِ امتیازها، شعله این منازعات گرم گرفت. بدین ترتیب، مهدی بازرگان، بنگاهی جانبدارانه که نسبت به آمریکا داشت، اقدامات محافظه کارانه خود را گام به گام پیش میبرد و در مقابل، نهادهایی مثل سپاه پاسداران و دادگاه انقلاب مستقر بودند که همچنان بر ارزش های اولیه انقلاب پاشاری میکردند. انسداد مسیر محافظه کاری های دولت موقت با وجود نهادی مثل سپاه پاسداران، اعضای دولت موقت را برآن داشت تا نامه نگاری هایی در جهت حذف نهاد های موازی انجام دهنند. تخریب سفارت آمریکا، کشف اسنادی مبنی بر جاسوسی بعضی اعضای دولت موقت و در نهایت، نامه امام به حجت الاسلام محتشمی (وزیر وقت کشور)، ذهن جامعه را از غبار شک پاک نمود.

پایان دولت موقت، صفحه جدیدی از آمریکاپرستی را در دفتر تاریخ ایران ورق زد. صفحه ای با دست خط مر حومانی که امروز، نوادگان فکری شان را در رأس قوه مجریه مشاهده میکنیم.

کجاست نگاه به داخل؟!

از انتخابات سال ۹۲ بود که حسن روحانی با شعار مذاکره با ۵+۱، برداشتن تحریم‌ها و آزادسازی دارایی‌های بلوکه شده، ایران پا در عرصه انتخابات گذاشت و توانست اعتماد عمومی را بدست آورد و دولت خود را مستقر کند و ایده مذاکره را پیگیری نماید. در تابستان سال ۹۴ پس از مذاکراتی طولانی و امید بستن به نتایج مذاکرات، در نهایت با کش و قوس های فراوان ایران برجام امضا کرد و پس از دو سال با تغییر دولت در آمریکا، دونالد ترامپ، آمریکا را یک رفره از برجام خارج کرد ولی ایران به دلیل یکی از بندهای برجام که اصلاحا «مکانیزم مانع» نام دارد، نمیتوانست مانند آمریکا از برجام خارج شود چون همه‌ی تحریم‌ها در این صورت بر می‌گشت، با این وجود ما در برجام ماندیم اما سودی از آن عاید نشد و فقط یک قرارداد بین المللی دست و پا گیر ماند که ما را در عرصه نظام بین الملل منزوی کرده است.

ظرفیت در مجلس: نه من و نه رئیس جمهور تضمین نمی‌دهیم که با تصویب CFT مشکلات حل شود

وزیر امور خارجه گفت: نه من و نه رئیس جمهور تضمین نمی‌دهیم که با تصویب CFT مشکلات حل شود.

۱۵ مهر ۱۳۹۷ | ساسی | مطبوعات اسلامی | نظرات ۰

اما موضوع اصلی ما این نیست؛ همانطور که میدانید در تاریخ دوم اسفند ۹۸ دقیقاً یک روزمندۀ به انتخابات مجلس، ایران در لیست سیاه FATF قرار گرفت، در حالی که از قبل نیز ایران را از لیست سیاه نیز، تعلیق نکرده بودند. این یعنی فقط با این خبر قصد ایجاد جنگ روانی در ایران را داشتند، همچنان که در گذشته نیز موافقین FATF حتی از رفتن مردم خارجی فلان تیم فوتیال نیز برای ایجاد جنگ روانی برای تصویب FATF استفاده می‌کردند.

بگذریم... آقایان مستولین دولتی و نمایندگان مجلس! چرا شما هیچ وقت نگاهی به داخل کشور ندارید چرا همیشه نگاهتان برای حل مشکلات به بیرون کشور است؟! حتی در قضیه پوشیوی که FATF برای مبارزه با آن به وجود آمده، می‌توانید از قوانین داخلی برای مقابله با آن استفاده کنید پوشیوی و تامین مالی تروریسم مذموم است اما میدانید فرق تروریسم از نظرما و FATF چیست؟ پیوستن به کنوانسیون‌ها مانند CFT و پالرمو ما در باتلاق دیگری فرو می‌برد که کشور باید برایش هزینه دهد.

این نکته را هم مدنظر داشته باشید که بحث هیچ ربطی به اقتصاد کشور ما ندارد و فقط جو روانی آن بازار را تحت الشاعر قرار می‌دهد، این را هم بدانید که مشکل اصلی اقتصاد ما تولید ثروت نیست بلکه توزیع نامناسب ثروت می‌باشد. مجلس بعدی و دولت تمرکز خود را باید روی این موضوعات قرار دهد.

مقاؤله نامه‌ها، قراردادها و موافقت نامه‌های بین المللی، باید به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد. به همین دلیل، مسئله الحق به کنوانسیون‌ها، به صورت لایحه ای که دربردارنده شرایط الحق و متن کنوانسیون مذبور است، به شورای نگهبان تقدیم می‌شود. این امر در راستای اجرای اصل نود و چهار قانون اساسی، توسط رئیس مجلس شورای اسلامی صورت می‌گیرد. دلیل اختلاف این رویه آن است که اولاً مطابق ماده نهم قانون مدنی، مقررات عهودی که بر طبق قانون اساسی بین دولت ایران و سایر دول منعقد شده باشد، در حکم قانون است. فلذا از نظر سلسه مراتبی، در مرتبه ای پایین تر از قانون اساسی قرار می‌گیرد. ثانیاً از آنجا که مطابق اصل چهار قانون اساسی، کلیه قوانین و مقررات مدنی، جزایی، مالی، اقتصادی، اداری، فرهنگی، سیاسی و غیر اینها، باید بر اساس موازین اسلامی باشد. شورای نگهبان در این مرحله وارد عمل می‌شود تا انتطبق لایحه مربوطه را با قانون اساسی و شرع انور برسی کند. در صورتی که مقابعتی میان مواد کنوانسیون با قانون اساسی یا شرع مقدس اسلام وجود داشته باشد، آنگاه شورای نگهبان این امر را به اطلاع مجلس میرساند و اگر مجلس به الحق بر این کنوانسیون پافشاری نماید، در آن صورت مجمع تشخیص مصلحت نظام وارد عمل می‌شود تا این معضل را از پیش رو بردارد. ورود مجمع تشخیص مصلحت نظام، مطابق اصل ۱۱۲ قانون اساسی است که به موجب آن، مجمع تشخیص مصلحت نظام برای تشخیص مصلحت در مواردی که مصوبه مجلس شورای اسلامی را شورای نگهبان خلاف موازین شرع یا قانون اساسی بداند و مجلس با در نظر گرفتن مصلحت نظام، نظر شورای نگهبان را تامین نکند، تشکیل می‌شود.

از آنجا که الحق ایران به fatf و همچنین خروج از لیست سیاه این سازمان متوسط به پیوستن به کنوانسیون‌های cft و palrmo شده است، لواح الحق به کنوانسیون‌های مذکور توسط رئیس مجلس شورای اسلامی به شورای نگهبان تقدیم شد. با تشخیص مغایرت مواد این کنوانسیون‌ها توسط شورای نگهبان، لواح مذبور به مجلس شورای اسلامی بازگشت که با اصرار مجلس به نظر قبلی خود، پیوستن یا پیوستن به این کنوانسیون‌ها، ممکن به تصمیم مجمع تشخیص مصلحت نظام شده است که متساقنه تاکنون تصمیمی در اینباره اتخاذ نشده است.

از دولت تا تشخیص مصلحت

مسئله پیوستن یا نپیوستن به کنوانسیون‌های حقوقی، از دیرباز یکی از مسائل چالش برانگیز در عرصه سیاست و روابط خارجی جمهوری اسلامی ایران بوده است. موضوع نگاشته حاضر نیز، بررسی پیوستن به کنوانسیون‌ها در نظام حقوقی ایران، با بررسی موردی پرونده "fatf" است. "Fatf" سازمانی بین دولی است که در سال ۱۹۸۹ برای مبارزه با پوششی پدید آمد. این گروه توصیه هایی برای مبارزه با پوششی در سطح ملی و بین المللی تهیه کرده است. یک سال بعد از ایجاد شدن، ۴۰ توصیه توسط این گروه تولید و منتشر شد و از ۲۰۰۱ نیز مسئله مقابله با تامین مالی تروریسم به ماموریت این گروه اضافه شد. در اکتبر ۲۰۰۱ "گروه ویژه اقدام مالی"، هشت توصیه ویژه برای مواجهه با تامین مالی تروریسم مطرح کرد. در سال ۲۰۰۴ این گروه با افزونی یک توصیه ای دیگر، توصیه‌های نه گانه ویژه ای را منتشر کرد. در مجموع، این گروه ۴۰ به اضافه ۹ توصیه برای مقابله با پوششی و مبارزه با تامین مالی تروریسم منتشر کرده است.

در سالهای ۱۹۹۱ و ۱۹۹۲ اعضای اصلی گروه از ۱ به ۲۸ عضو رسید. در سال ۲۰۰۰، اعضاء به ۳۱ کشور افزایش یافت. اکنون این گروه ۳۷ عضو دارد. ۳۵ کشور و دو نهاد منطقه‌ای اعضاً گروه هستند.

این گروه از سال ۲۰۰۸ خطر پوششی و تامین مالی تروریسم را در ایران هشدار داده و از سال ۲۰۱۰ ایران را در لیست سیاه کشور هایی که خطر بالای پوششی و تامین مالی تروریسم در نظام بانکی آنها وجود دارد، قرار داد و اقدامات متقابل را علیه این کشور ها نوصیه کرد. در این لیست تنها ایران و کره شمالی قرار دارند این گروه شرط خروج ایران از فهرست سیاه و الحق ایران به این گروه را پیوستن به کنوانسیون‌های cft و palrmo بیان کرده است.

معاهده عبارت از تفاوقي کتبی است که طی آن، دو یا چند دولت یا سازمان بین المللی، در قلمرو حقوق بین الملل رابطه ای را ایجاد می‌کنند. به همین ترتیب، برای انعقاد معاهده، در ابتدا باید دولت‌های همان منظور همان قوای مجریه کشور هاست) وارد عمل شوند. ولی باید در نظر داشت که امضای معاهده‌های توسط دولت‌ها، برای لازم‌الاتیاع شدن آنها، کافی نیست. بلکه این امر نیاز است که این معاهده‌های تصویب برستند. مطابق اصل ۷۷ قانون اساسی، عهدهنامه‌ها،